

“Sóc més d’esquerres i valencianista que no Luna”

Antonio Torres (Huéneja, Granada, 1954) acaba de substituir Jorge Alarte com a nou síndic parlamentari del PSPV-PSOE. Instal·lat a Elx de fa dècades, fou el diputat més jove del Congrés espanyol a la primera legislatura i director general de Serveis Socials de la Generalitat Valenciana. Ocupa un escó a les Corts des del 1999.

El PSPV-PSOE tenia congrés nacional i Jorge Alarte havia avisat que, si no en resultava reelegit, plegaria com a síndic. Us imaginàveu que en podríeu ser el substitut?

—De cap manera. Mai no hauria imaginat que el secretari general, Ximo Puig, pensava en mi com a possible síndic. Al grup hi ha tot de companys i companyes capacitats per a ser-ho, i que hagen optat per mi em sembla un honor immerescut. N’hi ha que podrien haver-ho fet tan bé o millor que no jo.

—**Quan us ho va proposar?**

—Unes dues hores i mitja abans que començara la primera reunió de la nova executiva [el proppassat 11 d’abril], just a l’últim moment. Primer em va dir que havia pensat que m’incorporara a la direcció del grup, i no fou fins després, que em va concretar que volia que assumira el càrrec de síndic. Li vaig demanar qui hi hauria a la nova direcció del grup i, en saber-ne els noms, vaig acceptar-ho.

—**El moment recorda una mica el 2007, quan Ignasi Pla abandonà la secretaria general i Ángel Luna va substituir-lo com a portaveu. Luna i vós sou de la mateixa generació i —tot i haver nascut fora del País Valencià— procediu de les comarques del sud. Quines altres semblances i diferències teniu?**

—Sempre ens hem avingut molt, però al si del nostre partit hi ha tendències ideològiques diverses [riu amb timidesa]... Ideològicament, no ens situem al mateix lloc. Considere que sóc més a l’esquerra

i que sóc un poc més nacionalista i un poc més valencianista que no Ángel Luna. Malgrat provindre d’Andalusia, em considere una mica més nacionalista i valencianista que no ell, sense que això signifiqui que ell no ho siga gens. Tenim algunes diferències quant a posició ideològica i de país, simplement.

—**A diferència de Luna, fareu cap intervenció a la cambra en la llengua que l’Estatut marca com a “pròpia”?**

—Sí. M’agradaria poder fer-les-hi totes, trobe que el valencià necessita encara més suport i que els polítics hem de donar exemple. Malauradament, quan jo estudiava, no era possible fer-ho en valencià ni rebre’n classes. Sé el valencià que he sentit a Elx, en la conversa, amb la mala sort que els amics, quan hi havia algú —com jo— que no el parlava, de seguida es passaven tots al castellà. Si no, avui tindria un domini molt més notable.

—**Luna també aspirava a modificar les sigles del PSPV. Li agradava més la fórmula PSCV. Us hi sentiu còmode, amb el nom del partit?**

—Absolutament. N’estic ben orgullós, de dir-nos Partit Socialista del País Valencià. No sols no hi tinc problema, sinó que vaig oposar-me de manera ferma al canvi de nom.

—**No us resultarà molesta la presència de Jorge Alarte com a diputat ras? Seria convenient que el partit li buscara una altra destinació?**

—Del congrés ençà, la seua actitud ha estat molt decent, de molta cavalleriesitat.

PRATS I CAMPS

De seguida s’ha posat a disposició del secretari general i del grup parlamentari i hi ha ofert el seu suport. És un home prou capacitat i conscient per a adoptar, amb vista al futur, les decisions que considere oportunes. De moment ha mostrat la disposició a continuar treballant a les Corts i a aportar-hi la seua experiència; podrà escollir l’àrea que li vinga de gust, estem oberts a tot.

—**L’actual grup va dissenyar-lo ell, i vós sou dels pocs que no van donar-li suport al 12è congrés. Els 33 diputats sereu una pinya?**

—No m’importa gens la composició del grup. He viscut dues etapes amb sengles gestores i mai no hi ha hagut cap problema, al grup parlamentari. Les nostres batalles internes mai no han repercutit en el treball dels diputats, i tampoc no passarà ara. Tenim gent molt capacitada al capdavant de les diverses àrees i de segur que anirem tots a l’una.

—**Descarteu de presentar-vos a les eleccions primàries del 2014?**

—Sens dubte! El meu objectiu únic és que el nostre missatge arribe als ciutadans de manera nítida, que sàpiguen les nostres propostes i que hi puguen con-

fiar. Ja fa anys que denunciem els mals que ens han dut on ara som. El PP ha viscut com un nou-ric, gastant allò que no tenia, per tal d'aparentar. I ens deien traïdors, perquè no els fèiem costat...

—A l'anterior etapa va haver-hi un excés de crítica de la corrupció, com suggereixen alguns?

—Moltes de les preguntes al president hi tenien a veure i era allò més visible, és cert. Alhora, però, vam presentar una colla d'iniciatives en favor dels dependents, de l'educació pública... La corrupció era més mediàtica i feia la sensació que no parlàvem de res més, però no era cert. Continuarem denunciant els comportaments deshonestos, és clar, però també hem d'esforçar-nos —sobretot a les sessions de control— a introduir-hi les propostes principals del nostre partit. Hem de ser percebuts com a alternativa.

—El PSPV-PSOE podria retirar-se com a acusació popular de la causa del finançament irregular del PPCV. Prioritzareu les institucions i abandonar els tribunals?

—Per als tribunals, ja hi ha el Ministeri de Justícia, la fiscalia... Ens hi vam personar perquè el PP es negava a faci-

tar-nos la documentació que requeríem. Però la política no pot judicialitzar-se indefinidament. Cal anteposar el debat parlamentari i plantejar alternatives, no sols denunciar les actuacions irregulars.

—A diferència de Compromís i Esquerra Unida, el PSPV no demanarà que les Corts es personen en el cas de les ajudes que la institució va destinar a Haití i que la conselleria va desviar a unes altres finalitats. Per què?

—Com volem que no hi estiguem d'acord? El problema és que aquells diners va gestionar-los el Consell, i és al Consell que cal demanar justificacions. A més, es tracta d'una causa que ja investiguen els tribunals, que són els que hauran de decidir. Que les Corts s'hi personen no implica res, la causa no anirà més enllà per això.

—Penseu, com tants progressistes, que l'oposició de Compromís és més visible que no la del PSPV?

—És cert que el seu missatge ha entrat més bé que no el nostre, ha tingut més projecció. Han fet servir elements innovadors: les samarretes, internet... Mentre alguns patien l'assetjament i les denúncies del PP —llegiu Àngel Luna,

a qui més han perseguit pel tema dels vestits—, uns altres partits, amb una intervenció menys decisiva, ho han rendibilitzat més.

—A Mònica Oltra, el PPCV també va denunciar-la: al Cabanyal, per resistència a l'autoritat.

—Sí, però allò no era tan cridaner com els vestits. En aquest tema el PSPV hi ha exercit un paper clau, però, en canvi, a ulls de bona part de la ciutadania, semblava que era Compromís, que treia a la llum segons què. Per això hem d'esforçar-nos a captar l'atenció del ciutadà.

—Sospiteu que Compromís es frenarà quan la corrupció ja no es destaque en l'agenda política valenciana?

—Supose que aleshores reformularan el missatge, però ells no són els nostres adversaris, com tampoc no ho és Esquerra Unida. El nostre adversari és el PP, que ha dut la Comunitat a una situació de fallida. No entrarem en disputes amb Compromís ni amb Esquerra Unida, ens centrarem a transmetre la idea que estem preparats per a substituir el PP a les properes eleccions, que hi tenim una alternativa real. Si després, com és probable, ens cal comptar amb un seguit de partits, hi comptarem. Això, però, no es pot convertir en un eix estratègic de la nostra manera d'actuar.

—A l'escala ideològica, el PSPV s'ha de situar al bell mig del PP i Esquerra Unida.

—No. Si el PP és el 0, i Esquerra Unida, el 10, hem de situar-nos al 7,5. Al centre-esquerra.

—Als inicis dels anys 80 va liderar la UGT d'Elx, i Puig, a l'etapa pre-congressual, va parar molta atenció a l'"aliança sindical". En quin sentit?

—Cal atendre més les propostes que fan els sindicats, són els que saben més bé els problemes dels treballadors, i darrerament el PP els ataca: reduint els alliberats, limitant-ne el finançament... Amb la finalitat de liquidar el moviment sindical, que pot esdevenir un perill per al govern. Han emprat una campanya de desprestigi dels sindicats i, si triomfen, serà letal per a la classe treballadora. Els partits hem d'implicar-nos i ajudar-los molt més, com els anys 80.

—Hi ha rumors que una autonomia serà intervinguda per Madrid prope-rament. Penseu que és la valenciana?

—No ho sé, però acaben de presentar 4.069 milions d'euros en factures perquè

les pague l'ICO. Si representem el 10% de la població estatal però concentrem el 25% dels fons que abonarà l'ICO, vol dir que estem en perill greu, ni que el conseller [d'Hisenda] Vela diga que és "un moment històric" perquè finalment cobraran els proveïdors. Volen fer veure a la gent que han solucionat el problema, però són 4.069 milions que presta l'estat i que caldrà pagar més endavant. Si teníem 22.400 milions de deute i ja lideràvem l'endeutament autonòmic, ara en tindrem 26.469. No saben com respondre a la crisi i encara no han pres mesures en el sector públic empresarial. En canvi, han pressupostat 40 milions més que l'any passat a les empreses organitzadores dels grans esdeveniments. Demanen sacrificis als ciutadans i retallen els salaris dels funcionaris mentre actuen amb els diners públics com si foren inesgotables.

—**Puig pensa suggerir alguns pactes a Alberto Fabra. És possible d'arribar-hi en matèria de finançament i respecte a la reforma estatutària? Abans el PP n'era un ferm defensor...**

—El seu problema és que, després de set anys de victimisme patètic, ara han passat a una submissió absoluta al govern central. En realitat, però, sempre han estat més centralistes que ningú i mai no han cregut en les autonomies. El president del govern [Mariano Rajoy] els ha dit que cal retallar 10.000 milions i els ha concretat en quines partides, en comptes de decidir-les el president valencià. Per què s'han de retallar en sanitat i educació? No defensen els interessos dels valencians ni fan ús del prestigi de les nostres institucions. El president del govern valencià no pot agenollar-se davant Rajoy i acatar tot allò que diga. D'autogovern, en tenim. Els compromisos, els hem d'adquirir amb autonomia i no amb obediència cega. Desgraciadament, ja som més avall que la resta d'autonomies en llits hospitalaris, centres de salut, metges i infermers per habitant. Per què ens ha de dir Rajoy on hem de retallar? Qui no creu en l'autonomia ni defensa els interessos de la seua terra, es plega de seguida als interessos del PP. Són qüestions que no hauria de decidir Rajoy, sinó tractar-les a les Corts. El president Fabra no es creu que és el president d'una autonomia. No s'ho creu.

PRATS I CAMPS
"N'estic ben orgullós, de dir-nos Partit Socialista del País Valencià"

—**No teniu gaires esperances de pacte en finançament o sobre l'Estatut...**

—Han començat malament. Ens han acusat de l'ajornament de la presa en consideració de la reforma estatutària al Congrés [ara fa dues setmanes] perquè no vam designar-hi cap ponent per culpa del congrés i del canvi de síndic. Que no es preocupen: el nomenarem de seguida. Esperem que no hi posen cap més impediment i que s'afanyen a aconseguir més recursos pel País Valencià, perquè és aquest, el motiu de la reforma. No tenen diners ni per a pagar l'aigua, i a més, Rajoy ens ha deixat amb el 6,9% de les inversions de tot Espanya, molt menys que no amb Zapatero, que tant criticaven. Però com que han callat amb els pressupostos de l'estat —que són un atemptat als interessos dels valencians—, ara tampoc no voldran retocar l'Estatut.

—**El 80% de la despesa de la Generalitat Valenciana es destina a sanitat i ensenyament. Poden eixir-ne indemnes?**

—Crec que sí. En tots dos àmbits, la despesa de l'administració pública

valenciana és molt inferior a la mitjana nacional...

—**...segons el Consell, perquè s'han rebut diners per a quatre milions d'habitants, però érem cinc...**

—Doncs que ho diguen a Castella-la Manxa, a Castella-Lleó, a les Balears o a les Canàries que l'únic criteri, a partir d'ara, serà el demogràfic. Hi intervenen més factors: la dispersió, la insularitat, les rendes mitjanes... Factors que ens han perjudicat però que van acceptar-se al consell de política fiscal i financera. Hem de millorar posicions, és clar que sí, però des de la racionalitat i sense deixar de banda el criteri de la solidaritat.

—**Acabem. El PSPV-PSOE, que només havia tingut secretaris generals de València, ara en té un de Morella. La presidenta —María Teresa Sempere— és d'Elx, com vós, i la vice-secretària general, de Benidorm. Heu passat a no tenir ningú de la demarcació de València, a la primera fila.**

—Ja m'agrada, això. A voltes, des d'algunes comarques, acusen els valencians de centralistes. La situació present ens permetrà de donar una visió més integradora de la Comunitat. Ximo, el nostre secretari general, la té al cap i contribuirà a vertebrar el partit... Té una idea de país! A Alacant, el seu nomenament ha caigut molt bé. És meritori que una persona com ell, de l'últim poble de la Comunitat, d'un poble xicotet, haja arribat a secretari general del PSPV.

"El president del govern valencià no pot agenollar-se davant Rajoy. Tenim autogovern"

Victor Maceda